

עמ"ת (באר שבע) 29678-09-24 - סמיר נצר אללה (עציר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת (באר-שבע) 29678-09-24 - סמיר נצר אללה ע"י נ' מדינת ישראל ע"מחוזי באר-שבע
עמ"ת (באר-שבע) 29678-09-24

סמיר נצר אללה (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד אהוד בן יהודה

נגד

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד פנחס סויסה

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[24.09.2024]

כבוד השופט אריאל חזק

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט איתן אמנו), 12019-07-24 מיום 18.7.24, במסגרתה נעצר העורר עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של סחר בסם מסוכן. בין היתר, תואר כי כשבוע עובר לתאריך 14.6.24, בשעות הלילה, לאחר ששוחח העורר עם אדם בשם אנאס, נפגשו השניים בשטחים של פזורת לקיה, שם סיפק העורר לאנאס 37 יחידות (פלטות) של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 18,019 גרם (להלן: "הסמים"). ביום למחרת הסליק אנאס את הסמים בתוך דפנות רכבו ובהמשך נעצר על ידי גורמי המכס ומשטרת ישראל.

בהודעת הערר ובדיון מיום 12.9.24 טען ב"כ העורר כי שגה בימ"ש קמא עת הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים. הסנגור טען כי החלטת ביהמ"ש קמא ניתנה בניגוד לפסיקה ולחוק, בעוד שלטענתו על בימ"ש קמא היה לבחון חלופת מעצר ורק לאחר מכן להחליט אם לעצור או לשחרר העורר, לרבות בחינת אפשרות של מעצר באיזוק אלקטרוני.

הסנגור טען כי העורר שוהה באופן חוקי בארץ, ויש לו אישור לעבוד. בנוסף, טען הסנגור כי לעורר אמנם עבר פלילי, אך מדובר בעבירות ישנות ולא בתחום הסמים.

הסנגור טען כי גם אם בוטל אישור שהייתו של העורר אין סיבה ביטחונית למנוע ממנו להשתחרר לחלופה וביקש לבחון חלופת מעצר בעניינו.

מנגד, טען ב"כ המשיבה כי אישור השהייה של העורר בוטל בחודש יוני 2024, על פי האמור בהחלטת בימ"ש קמא.

ב"כ המשיבה טען כי מאחר ולא מדובר בערר הנוגע לראיות. ב"כ המשיבה הפנה להחלטת בימ"ש קמא אשר עיין בחומר החקירה, סקר את כל הראיות וקבע בסופו של דבר שקיימות ראיות לכאורה שמתבססות בעיקר על עדותו המפלילה של השותף בעבירה, שציין שמי שמסר לו את הסמים הוא העורר, בחקירתו השלישית במשטרה. בנוסף, טען ב"כ המשיבה כי בימ"ש קמא גם הפנה למחקרי תקשורת ואיכונים של הטלפון של העורר, לגבי שיחות ומפגשים עם הנאשם האחר, ולדבריו, מדובר בשיחות ואיכונים מיום ביצוע העבירה ועובר ליום זה. לאור זאת נקבע ע"י בימ"ש קמא קיומן של ראיות לכאורה לחובת העורר.

בכל הנוגע לעילת המעצר, טען ב"כ המשיבה כי אין מחלוקת שהאישור שהיה לעורר בוטל לאחר שנעצר, בחודש 6/24. לדבריו, בימ"ש קמא הביא לחומרה את העובדה שמדובר בתושב שטחים שהיה לו אישור עבודה בישראל, שבוטל לאור מעורבותו בתיק דן וכן צוין בהחלטת בימ"ש קמא שקיים חשש להימלטות מהדין, כי העורר מתגורר בדהריה.

ב"כ המשיבה טען כי בעבירות סמים, הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים, בפרט כאשר מדובר בתושב שטחים שניצל את האישור לביצוע עבירות פליליות, כאשר כתב האישום מייחס לו הספקה של 18 קילו סם.

ב"כ המשיבה טען כי לאור חומרת העבירה וכן לאור העובדה שתושבי שטחים שהיו בישראל והאישור שלהם בוטל, נעצרו עד תום ההליכים, אף ללא עבירות נלוות, בעוד שבעניינו מדובר בעבירה שהיא לא קלת ערך, בשל הכמות גדולה של סמים, יש להורות על דחיית הערר.

ב"כ המשיבה ביקש להוסיף כי מעצר באיזוק או שחרור למעצר בית של תושב שטחים שאין לו אישור, הם בניגוד לפסיקה.

דיון והכרעה -

בעניינו מדובר בעורר תושב השטחים, אשר החזיק בהיתר עבודה שבוטל בחודש יוני 2024. לעורר יוחסה עבירה של סחר בסם מסוכן, בכך שסיפק לאדם בשם אנאס 37 יחידות (פלטות) של סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל של כ- 18 ק"ג.

ב"כ העורר לא טען בערר כנגד החלטת בימ"ש קמא הנוגעת לקביעתו ביחס לקיומן של ראיות לכאורה ועיקר טענותיו בערר הופנו כנגד החלטת בימ"ש קמא שלא לבחון חלופת מעצר בעניינו של העורר.

כאמור העורר מסר לכאורה לאדם אחר כמות סמים נכבדה במשקל של כ- 18 ק"ג, ובעבירות מסוג זה מדובר בעילת מעצר סטטוטורית בהתאם לחוק. יצוין בהקשר זה גם הכלל שנקבע בפסיקה, כי בכל הנוגע לנאשמים בעבירות סמים, "לא ניתן להפיג את המסוכנות הטבועה בנאשמים אלה באמצעות חלופת מעצר, שאין בכוחה-על פי הרוב-למנוע הישנות של עבירות מסוג זה" (בש"פ 2878/17 אטיאס נ' מדינת ישראל).

בנוסף, מקובלת עלי מסקנת בימ"ש קמא לפיה בשל כך שמדובר בעורר תושב השטחים, שאף החזיק ברשותו בהיתר עבודה שבוטל בחודש יוני 2024, ולאור דבריו של העורר בדיון בבימ"ש קמא, כי אין לו מקום לינה קבוע, הרי שאף קמה עילת מעצר מסוג של חשש להימלטות מן הדין.

בבש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל (4.11.2013) נקבע: "הקושי בשחרור לחלופת מעצר במקרים כגון דא, יסודו בחשש כי הנאשם לא יתייצב לדיון בעניינו, ויחמוק ממשפט בהתחשב בכך שרשויות אכיפת החוק של ישראל אינן פועלות בשטחי הרשות הפלסטינית."

עבר פלילי - לחובת העורר הרשעה בעבירת רכוש ושהייה בלתי חוקית בישראל.

בכלל נסיבות העניין, ומשלא הוצגו נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה מן הכלל האמור, שיאפשרו שחרור העורר לחלופת מעצר, אני קובע כי לא נפל כל פגם בהחלטת בימ"ש קמא.

הערר נדחה.

ניתנה היום, 24 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.